

ת"פ 293/19 - מדינת ישראל ואות'... נגד עבד אלג'אבל
מאחמד, וליד ג'בארין, סלאם מצארווה, באדר מחאג'נה, עזאם אבו
בכר, מוחמד גה ואות'...

בית משפט השלום בבארא שבע

ת"פ 19-10-293 מדינת ישראל נ' אלג'אבל מאחמד ואות'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיה נועה חקלאי
ממשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. עבד אלג'אבל מאחמד 2. וליד ג'בארין 3. סלאם מצארווה 4. באדר מחאג'נה 5. עזאם אבו בכר 6. מוחמד גהגא 7. סלים אן אלקרישאת 8. מוחמד אלג'ול 9. דהוד עצם 10. בשיר אבו בכר 11. מוחמד מאחמד 12. יסאם אבו שקריה 13. עבדאללה מאחמד 14. עלי אל מעבדה 15. סامي מאחמד 16. محمد קבוע 17. לוקמן מחאג'נה 18. מוחמד מוסלם מחאג'נה 19. ג'דוע אבו עראר 20. טאלב (ריפעת) אבו עראר 21. סולימן אזרגגה 22. אברהים אזרגגה 23. א.פ.סהר השקעות בע"מ

החלטה

בפני בקשה נאשם 1 להורות על ביטול כתוב האישום נגדו.

.1. כנגד נאשם 1 הוגש 2 כתבי אישום בגין אותה פרשיה מורכבת ומסועפת של עבירות סביבתיות.

עמוד 1

כתב אישום ראשון הוגש בבית משפט השלום בבאר שבע, כנגד נאים 1 ו- 21 נאים נוספים, במסגרתו מואשם נאם 1 ביצוע אלפי עבירות של השלת פסולת ולכלוך לרשות הרבים, בצוותא חדא, לפי סעיפים 2, 4 ו-13(ב)(1) לחוק שימירת הניקיון, וכן ביצוע עבירות של הפעלת עסק ללא רישיון עסק (שינוי פסולת, ואחסון מכליות) לפי סעיפים 4 ו- 14 לחוק רישיון עסקים, תשכ"ח 1968, יחד עם סעיף 5.1 ב ו- 1.6 ב בתוספת לצו רישיון עסקים (עסקים טעוני רישיון) תשל"ג 2013.

כתב אישום שני הוגש מספר חדש לאחר מכן, בבית משפט השלום בראשון לציון, בת"פ 39542-02-20 נגד נאם 1 ו- 11 נאים נוספים, במסגרתו מואשם נאם 1 ביצוע עבירה של הפעלת עסק ללא רישיון עסק (הפעלת אתר לשילוק פסולת) לפי סעיפים 4 ו- 14 לחוק רישיון עסקים, תשכ"ח 1968, יחד עם סעיף 5.1 ה בתוספת לצו רישיון עסקים (עסקים טעוני רישיון) תשל"ג 2013, וביצוע עבירה של הפעלת אתר לשילוק פסולת שלא כדין, (אי נקייה אמצעים ולא התשתיות הדרשיות) לפי תקנות 2, 3, 4, 5, 6, 9 ו- 12 לתקנות למניעת מפגעים (מניעת זיהום אויר וריח בלתי סבירים מאתרים לשילוק פסולת) תש"ג 1990.

בכתביו האישום מתוארת מסכת עברינית, מרכיבת ומסעפת של ביצוע עבירות סביבתיות, כאשר נאם 1, על פי המתואר בכתביו האישום, הוא האדם שעומד בראש ההתארגנות העברינית.

2. לטענת ב"כ נאם 1 יש להורות על ביטול כתב האישום שהוגש נגד נאם 1 בתיק 293-10-19
בהתבסס על שתי טענות מקדמיות:

טענת מקדמית לפי סעיף 149 (6) לחס"פ לפיו- "משפט פלילי אחר תלי ועומד נגד הנאם בשל המעשה נושא כתב האישום"

وطענה מקדמית לפי סעיף 149 (10) לחס"פ לפיו- "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

ב"כ נאם 1 הגיש בקשה מפורטת ומונומקט, אשר נتمכת באסופה פסיקה.

בא כח המאשימה ביקש לדוחות את הבקשה, ואף הוא הגיש נימוקים מפורטים בכתב, תוך הפניה לאסופה פסיקה ולהחלטות קודמות שניתנו באותו עניין.

3. יציין כי אותן טענות מקדימות נדונו בהקשר לאותם כתבי אישום, בעניינו של נאם 4, אשר גם הוא נאם בשני התקקים שליל.

כב' הש' ג'ורג' אמוראי, בהחלטה מיום 22.4.21 בתיק ת"פ (באר שבע) 293-10-19, דחה בעניינו של נאם 4 הן את הטענה המקדמית לפי סעיף 149(6) לחס"פ והן את הטענה לפי סעיף 149(10) לחס"פ.

כב' הש' ענრ בהחלטה מיום 4.12.22 בתיק ת"פ (ראשון לציון) 39542-02-20, דחה בעניינו של נאשם 4 את הטענה המקדמית ביחס לטעיף 149(6) לחסד"פ, אך קיבל את הטענה המקדמית ביחס לטעיף 149(10) לחסד"פ, ובשל כך הורה על ביטול כתוב האישום שהוגש נגד נאשם 4.

על החלטה זו הגישה המאשימה ערעור שנדון בתיק ע"פ (מרכז) 23-01-44238.

כב' הש' דרויאן-גמליאל, בהחלטה מיום 30.5.23 קיבל את ערעור המאשימה, קבע שלא קמה לנאשם 4 הגנה מן הצדק, ביטל את החלטת בית המשפט קמא, וחידש את ההליך המשפטי.

.4. בשים לב להחלטות המפורטוות לעיל, לא מצאתו להרחב בתיאור נימוקי הצדדים, ואף לא מצאתו להרחב בתיאור נימוקי, אלא מצאתו להסתפק בהתייחסות קצרה, תוך הפניה להחלטות שכבר ניתנו.

.5. ביחס לטענה לפי סעיף 149(6) לחסד"פ:

כפי שכבר צוין בהחלטות שלעיל, גם שעסקין באותה פרשיה סבוכה ומורכבת, כתבי האישום **לא מתארים את אותו המעשה**, אלא בכל כתוב אישום מתוירים מעשים שונים. יש שוני בין העבירות המיוחסות לנאשם 1 בכל אחד מכתבי האישום, יש שוני בעבודות, יש שוניabis ביסודות העבריות, יש שוני ברכיב ההתנהגותי, הנסיבתי וההתזאי. יש שוני בנסיבות מרבית הנאים (למעט 3 נאים אשר הואשנו בשני כתבי האישום), ישנו שוני בנסיבות עדין הנסיבות. (בתיק בבאר שבע 89 עדין, בתיק בראשל"צ 81 עדין. גם שיש חפיפה חלקית בין העדים, אין מדובר בחפיפה מלאה).

משайн מדובר באותו מעשה, לא קמה ההגנה הקבועה בסעיף 149(6) לחסד"פ.

.6. ביחס לטענה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחסד"פ, אין לי אלא להביא במלואם את דברי כב' הש' דרויאן-גמליאל בעניין ע"פ (מרכז) 44238-01-23 מדינת ישראל נ' מ悲哀נה (30.5.23):

"בית המשפט נוקט מאז ומעולם **רישון מיוחד בתערבות בשיקול דעתה של הנסיבות**. החלטות **בדבר צירוף או הפרדת נאים**, **צירוף או הפרדת אישומים**, **שנעות במסגרת שיקולים לניטחו של כתב-אישום, מציאות לב-לב-ליבו של מתחם הסמכות ושיקול הדעת שנמסר לתביעה**, לצורך مليוי תפקידו המורכב. במילים אחרות - "הלכה ותיקה עמנו, כי בית משפט זה אינו נוטה להתערב בהחלטות רשותות התביעה במושא העמדה לדין, אלא במשורה, במקרים חריגים, מקום בו ההחלטה בלתי סבירה באופן קיצוני או עלולה לגרום לעיוות דין מהותי". ..."

בשני ההליכים נדרשת התביעה להסביר את הפיצול בין שתי קבוצות הנאים, ובמיוחד את פיצול האשמות נגד המשיב, שגורם לצורך בכפיפות ההליכים בכל הנוגע לעניינו. תשובה של התביעה נשענת על שלושה נדבכים מרכזיים:

א. היבט דין-ניהול: **מורכבות ההליך וריבוי הנאים**

עמוד 3

הצדיקו את פיצול הפרשה לשתי קבוצות נאשמים, שאחרת, ניהלו של ההליך בעניינם של שלושים וחמשה נאשמים היה מורכב ומסורבל עד כמעט-עצמיה, תוך גרים עינוי-דין לנאים ופגעה באינטרס הציבור להליר הוגן אך יעיל ולשימוש ראוי במשאבי המערכת;

ב. היבט מהותי-תוכני: **תיק ב"ש מתמקד בשינוי הפסולת מצפון הארץ לדромה, ותיק ראש"ץ מתמקד בהפעלתם של האתרים הפיראטיים בדרום הארץ**, בהם 'טופלה' הפסולת שהובאה מהצפון (יצוין שבהמשך הוגש כתבי אישום נגד מפעלי תחנות המזא בצפון הארץ);

ג. המשיב זכה למקומ בשני ההליכים, עקב תפקיים המרכזי בניהול המערכת העברינית, הנוגעת לשתי תתי המערכת - המשנה והמסלול, וכן **שני נאשמים נוספים**, שכמוו גם-הם "מחוללי [ה]תכנית העברינית חובקת [ה]ארץ... וידם בכל"

האם ניתן לומר כי בעניינו של המשיב, שגתה התביעה בהחלטה ש"עלולה לגרום לעיוות דין מהותי"? אשיב בשלילה ואביהו, שקשישים שב海棠ה דיוונית, מהסוג שטוען לו המשיב, אינם מגייעים כאן כדי קשיים מהותיים, ואינם מסכנים את טהרתו והגינותו של ההליך, כשלעצמם.

האם ניתן לומר כי בעניינו של המשיב, לוקה ההחלטה של התביעה ב"חוסר סבירות קיצוני"? גם כאן התשובה שלילית, ولو מכוח נימוקיה העוניינים של התביעה, שהובאו לעיל. **הפיצול והכפל** נעשו באופן **שקל ומנומך**, כשהתעורר בו **נעsha הפיזול הוא שיקול עובדתי, הגיוני ונhair**, של השior למת-פרשה, שינוי הפסולת או סילוקה, ולא הכרעה שרירותית. **משמעות הפיזול**, מצדך, בשל שיקונו של המשיב כנאשם לשתי המערכות המרכיבות את הפרשה. וודאי, שבמצב דברים זה אין חשש שמדובר בפיצול מלאכותי, שיקול להצדיק התערבות בית המשפט מטעמי הגנה מן הצדק.

מכלל האמור לעיל, עולה כי פועלות התביעה, בפרט קבוצות הנאים לשני ההליכים נפרדים, ובכלילתה את המשיב בשתי הקבוצות אליהן משתיר הוא לאורה, לפי שיקולים הגיוניים וברורים של שיקוע ענייני, נעשתה כסמכותה כדין, ומתח שיקול-דעת שלא נפל בו פגם.

בain פגם, אין צורך בהמשך בחינתה של ההחלטה התביעה ותוצאותיה,DOI באמור לעיל כדי לקבל את עמדת המערכת".

(ההדגשות שלי - נ.ח.)

.7 נאשם 1, בהיותו עומד ב"ראש הפירמידה", כפי שעולה מעובדות כתבי האישום, הוא אחד מאותם שניים אשר הזכיר בית המשפט המחויז בדבריו: "וכך **שני נאשמים נוספים**, שכמוו גם-הם "מחוללי [ה]תכנית העברינית חובקת [ה]ארץ... וידם בכל".

כך או כך, גם ללא האזכור האמור, נימוקי ערכאת הערעור בעניינו של נאשם 4 יפים במלואם גם בעניינו של נאשם 1.

על כן, ולאור אותם הנימוקים, הגעתנו למסקנה כי **לא קמה לנאים 1 הגנה מן הצדק.**

.8. לאור כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתוב האישום כנגד הנאשם 1 - נדחתת.

.9. **דין ההוכחות שקבעו ליום 21.6.23 בשעה 13:00 יתקיים כסדרו. בשבתי בבית המשפט ביהיכל אשדוד.**

.10. ב"כ המשימה יודיע עד ליום 19.6.23 מי מעדיו הتبיעה יזמננו על ידו לדין.

.11. **התציבות כל הנאים לדין חובה.**

.12. המזכירות תעביר בדחיפות החלטה זו לב"כ הצדדים.

.13. ב"כ הנאים יודיע לנאומים ויודאו התציבותם.

ניתנה היום, כ"ז סיון תשפ"ג, 16יוני 2023, בהעדר הצדדים.